

Titlu proiect: **Unim România prin educație**

Proiect nr.: **2021-EY-PICR-0003**

ANEXĂ

Robii domnești	● aurarii sau rudarii: căutau aur în nisipul râurilor prin procedee păstrate secrete (Moldova și Țara Românească); ● băieșii transilvăneni: căutau aur, dar în pietrele munților, în locurile numite băi, de unde și denumirea. Au primit apoi denumirea de rudari, căci nu mai era aur și au început să prelucraze lemnul, iar din secolul XIX, au început să facă cărămizi din nisip ars și lut galben, primind denumirea de cărămidari; ● lăieșii: fierari, care făceau unelte și arme; ● căldărarii: prelucrau arama și confecționau vase de bucătărie, cazane de țuică etc.; pieptănarii: confecționau pieptăne din oase; ● zlătarii: realizau bijuterii din aur și argint, fiind cunoscuți și sub denumirea de inelari; ● ursarii: din Sudul Dunării - erau nomazi și locuiau în corturi, ocupându-se cu plimbatul ursului, dresajul și confecționarea ciururilor și a altor obiecte din metal; ● spoitorii: cositoritul căldărilor realizate de căldărari; ● geambașii: se ocupau cu vânzarea și cumpărarea cailor, dar uneori și cu furatul acestora; ● lăutarii: cântau la curțile boierilor, dar și în crâșme; ● clopotarii: realizau clopote pe care tot aceștia le trăgeau; ● florăresele: au apărut în secolul al XVII-lea, odată cu lustragii. Se ocupau cu comercializarea florilor la colț de stradă, dar și prin crâșme. Lustragii au dispărut după 1989.
Robii mănăstirești	Erau robii cu cel mai mare număr, întrucât aceștia erau donați, moșteniți, dăruți sau vânduți către schituri, biserici sau mănăstiri. Se ocupau cu treburile mărunte din mănăstire, dar mai ales cu lucraturile pământului. Au fost eliberați cel mai târziu din statutul de rob.
Robii boierești	Erau divizați în: ● robi de ogor; ● robi de curte.